

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert I — B 6530 THUIN (Belg.)

FCI standartas Nr. 285 / 24.05.2002 / EN

ISPANŲ KURTAS

(Galgo Español)

VERTĖ: Aušra Miškinytė, redagavo Rūta Peter

KILMĖS ŠALIS: Ispanija

GALIOJANČIO STANDARTO ORIGINALO PASKELBIMO DATA:

1982 m. gegužės 26 d.

PASKIRTIS: Šuo persekiojimo varžyboms (“zuikių medžioklei”), persekiojantis greitai bėgantį grobį bei besivadovaujantis rega. Anksčiau naudotas (ir gali būti naudojamas) kitų žvėrių, pavyzdžiui, triušų, lapių, taip pat šernų medžioklei. Nepaisant to, ši veislė pirmiausia buvo ir tebėra naudojama kiškių persekiojimui.

FCI KLASIFIKACIJA: 10 grupė. Kurtai
3 skyrius. Trumpaplaukiai kurtai
Neturi darbinės klasės.

TRUMPA KILMĖS ISTORIJA: Jau antikos laikais romėnai žinojo kurtus, tačiau galima spėti, kad į Pirėnų pusiasalį jie buvo atvežti ir ten paplito daug anksčiau. Kurtai kilę iš senovės Azijos kurtų, kurie prisitaikė gyventi kitokiomis vietinių stepių ir lygumų sąlygomis. Ši veislė šešioliktame, septynioliktame ir aštuonioliktame amžiuje buvo dideliais kiekiais eksportuojama į kitas šalis, pavyzdžiui, Airiją ar Angliją. Vieni Anglų kurtų, kuriems būdingos tos pačios kaip ir Ispanų kurtams (galgo) veislės savybės, tapusios selekcijos ir tolesnės aklimatizacijos pagrindu, protėviai yra mūsų kurtai. Iš daugelio literatūros klasikų citatų galima išskirti Hitos vyresniojo kunigo žodžius: „bėgantis kiškis yra greitai pagaunamas kurto...“, kurie patvirtina esminę, iš protėvių laikų paveldėtą veislės paskirtį.

BENDRA IŠVAIZDA: kurtas yra nemažo dydžio, gerų proporcijų lengvai išgaubto kontūro, kiek ilgokų linijų ir dolichocefalinės kaukolės formos šuo. Kompaktiška kaulų struktūra, ilga ir siaura (dolichocefalinė) galva, talpi krūtinės ląsta, labai įtrauktas pilvas, labai ilga uodega. Užpakalinės galūnės vertikalios ir raumeningos. Plaukai švelnūs ir trumpi arba vidutinio ilgio ir kieti.

SVARBIOS PROPORCIJOS: kiek poilgės linijos, kūno ilgis didesnis už

aukštį. Proporcijos ir kūno harmonija turi būti išlaikomi ne tik stovint, bet ir judant.

ELGESYS IR TEMPERAMENTAS: rimtas ir santūrus, tačiau medžioklės metu energingas ir gyvas.

GALVA: lyginant su likusiu kūnu – ilga, plona ir sausa. Kaukolės ir snukio santykis 5:6, t.y. kaukolės ilgis 5, o snukio 6. Viršugalvio ir priekinės galvos dalies linijos yra išsiskiriančios. Žiūrint iš viršaus, bendras kaukolės ir snukio vaizdas turi būti labai ilgas ir tolygus (be išsikišimų), o snukis ilgas ir siauras.

VIRŠUGALVIS:

Kaukolė: sumažinto pločio ir kiek gaubto profilio, ilgis didesnis negu plotis. Kaukolės viduryje aiškus įdubimas, besitęsiantis per du trečdalius ilgio.

Kaktos kaulas ir pakaušio gumburas išreikšti kukliai.

Perėjimas tarp kaktos ir snukio: nedidelė kreivė, išreikšta labai nežymiai.

PRIEKINĖ GALVOS DALIS:

Nosis: maža, drėgna, juoda gleivine.

Snukis: ilgas, kiek išgaubto profilio, siaura ir nežymiai nosies link išgaubta viršunosė.

Lūpos: labai plonos. Viršutinė lūpa vos uždengia apatinę lūpą. Apatinės lūpos kampučio nesimato. Plonos, suglaustos lūpos su tamsia gleivine.

Žandikauliai ir dantys: dantys stiprūs, balti ir tvirti. Žirkliškas sukandimas.

Didelės iltys. Neturi trūkti nė vieno prieškrūminio danties.

Akys: mažos, įžambios, migdolo formos. Pageidautina – tamsios, riešuto spalvos. Rami, švelni ir santūri išraiška.

Vokai: švelni oda ir tamsi gleivinė. Vokai glaudžiai priglunda prie akies.

Ausys: plačios ties pagrindu, trikampio formos. Pirmasis trečdalis mėsingas, toliau, link užapvalintų galiukų, ausys plonėja ir švelnėja. Išaugusios aukštai.

Susidomėjus pirmasis trečdalis pusiau pakeltas, o galiukai užlenkti į šonus.

Kitu metu ausys yra rožės žiedlapio formos, priglautos prie kaukolės.

Patraukus į priekį, beveik siekia lūpų kampučius.

Gomurys: gleivinės spalvos, aiškiais raukšlėmis.

KAKLAS: ilgas, skerspjuvis ovalo formos, plokščias, liesas, stiprus ir lankstus. Siauras ties viršugalvio dalimi, kiek platėjantis link liemens.

Viršutinė profilio linija šiek tiek įgaubta. Apatinė profilio linija beveik tiesi, per vidurį šiek tiek išgaubta.

KŪNAS:

Bendras vaizdas: stačiakampis, stiprus ir lankstus, paliekantis tvirtumo, judrumo ir atsparumo įspūdį. Krūtinės lašta pakankamai erdvi, pilvas gerai įtrauktas.

Nugaros ir juosmens linija: šiek tiek įgaubta nugaros linija bei išgaubtas juosmuo. Be staigių lūžių ir judant nesiūbuoja, atrodo itin plastiškai.

Ketera: nestipriai išreikšta.

Nugaros linija: tiesi, ilga ir aiškiai išreikšta.

Juosmuo: ilgas, stiprus, ne itin platus, išgaubta viršutine linija, su kompaktiškų ir ilgų raumenų sistema, paliekantis plastiškumo ir energingumo įspūdį.

Vidurinė juosmens dalies aukštis gali viršyti ūgį ties ketera.

Strėnos: ilgios, galingos ir įžambios. Kampas su horizontalia linija sudaro daugiau nei 45°.

Krūtinė: galinga, nors ne itin plati, gili, nesiekianti alkūnių ir labai ilga, išsitiesianti iki laisvųjų šonkaulių. Krūtininkaulio taškas ryškus.

Šonkauliai: plokšti, plačiais tarpais tarp šonkaulių. Šonkauliai turi būti labai aiškiai matomi ir žymūs. Krūtinės laštos perimetras šiek tiek didesnis už ūgį ties ketera.

Pilvas ir šonai: pilvas už krūtininkaulio labai įtrauktas; panašus į kitų kurtų.

Šonai trumpi, aiškūs ir gerai išsivystę.

UODEGA: stipri ties pagrindu, išaugusi žemai, laikoma nuleista tarp kojų, besiliečianti su jomis. Link galiuko vis labiau smailėjanti, galiukas visai smailas. Lanksti ir labai ilga. Siekianti gerokai žemiau kulno. Ramybės būsenoj - kardo formos su aiškiai į šoną užriestu galiuku. Viena tipinių veislės savybių – prakišta tarp kojų, užriestu galiuku beveik liečianti žemę priešais užpakalines galūnes uodega.

GALŪNĖS

PRIEKINĖS GALŪNĖS:

Bendras vaizdas: visiškai vertikalios, plonos, tiesios ir lygiagrečios galūnės. Plaštakos trumpos ir smulkios, išlęsto ovalo formos.

Pečiai: liesi, trumpi ir nuolaidūs. Mentė turi būti žymiai trumpesnė už žastą.

Žastai: ilgi, ilgesni už mentes, labai raumeningi, alkūnės laisvos, nors yra ganėtinai arti kūno.

Dilbiai: labai ilgi, tiesūs ir lygiagretūs. Aiškiai apibrėžti kaulai su aiškiais sausgyslėmis. Karpalinės pagalvėlės gerai išsivysčiusios.

Plaštakos: kiek įžambios, smulkios ir trumpos.

Letena: išlęsto ovalo formos. Pirštai suglausti ir išgaubti. Pirštikauliai stiprūs ir ilgi. Pėdos kietos ir gerai išsivysčiusios. Membrana tarp pirštų išsivysčiusi vidutiniškai, nagai gerai išsivystę.

Kampai: mentikaulio ir žastikaulio kampas 110°,

žastikaulio ir stipinkaulio kampas 130°.

UŽPAKALINĖS GALŪNĖS:

Bendras vaizdas: galingos, gerai išreikšta kaulų struktūra, su ilgais ir gerai išsivysčiusiais raumenimis. Visiškai tiesios ir vertikalios, teisingais kampais.

Kulnai žymūs, trumpi ir vertikalūs, „kiškio letenėlės“ su išgaubtais pirštais.

Užpakalinės galūnės atrodo stiprios ir vikrios, gerai atsispiriančios.

Šlaunikauliai: labai stiprūs, ilgi, raumeningi ir aiškiai išreikšti. Šlaunikauliai turi būti kiek įmanoma vertikalesni. Žiūrint iš galo, raumenys turi būti aiškiai matomi. Platūs, plokšti ir galingi, jų ilgis sudaro ¾ blauzdikaulio ilgio.

Blauzdikauliai: labai ilgi, aiškiai išreikštas ir smulkiais kaulais. Viršutinė dalis raumeningesnė nei apatinė, aiškiai matomomis kraujagyslėmis ir sausgyslėmis.

Kulno sąnariai: aiškiai išreikšti, puikiai matoma ir gerai išsivysčiusia Achilo sausgysle.

Čiurnos: smulkios, trumpos ir vertikalios.

Užpakalinės pėdos: kaip ir priekinių galūnių – išlęsto ovalo formos.

Kampai: kampas tarp klubikaulio ir šlaunikaulio 110°.

kampas tarp šlaunikaulio ir blauzdikaulio 130°.

Kulno kampas daugiau nei 140°.

EISENA IR JUDESIAI: tipiška eisena yra bėgimas šuoliais. Riščia plati, plastiška ir stipri, kojos aukštai nekeliamos. Neturi būti polinkio į skersavimą ar eidinę.

ODA: glaudžiai priglundusi prie viso kūno, vientisa ir elastinga, rausvos spalvos. Gleivinė tamsi.

KAILIS

PLAUKAI: tankūs, labai ploni, trumpi ir lygūs, dengiantys visą kūną iki tarpupirščių. Užpakalinė šlaunų dalis apaugusi kiek ilgesniais plaukais. Šiurkščiaplaukių vidutinio ilgio plaukais: įvairaus ilgio ir kietumo plaukai, tačiau bet koku atveju kūnas turi būti apaugęs tolygiai, ant snukio gali būti ūsai, barzda, gausiau apžėlę antakiai bei viršugalvis.

SPALVA: leistinos visos spalvos. Labiausiai tipiškomis, eilės tvarka, laikomos:

- gelsvai ruda bei daugiau ar mažiau tigrinė, geros pigmentacijos;
- juoda;
- su juodomis dėmėmis, tamsi ar šviesi;
- kepintų kaštonų;
- cinamono;

- geltona;
- raudona;
- balta;
- su baltomis žymėmis ir šlakuota.

DYDIS:

Ūgis ties ketera: šunys nuo 62 iki 70 cm.
kalės nuo 60 iki 68 cm.

Jei veislės atstovas yra itin proporcingas, leistina 2 cm paklaida.

TRŪKUMAI: Bet koks nukrypimas nuo aukščiau išvardintų punktų turi būti vertinamas kaip trūkumas, kurio rimtumas kvalifikuojamas tiesiogiai proporcingai nukrypimo laipsniui.

NEŽYMŪS TRŪKUMAI:

- kiek platesnė galva, neryški pleišto forma;
- tiesus snukio profilis, smailus snukis;
- ryškūs viršugalvio kaulai;
- bet kurio prieškrūminio danties trūkumas;
- repliškas sukandimas;
- trumpoka, negiliai tarp kulnų laikoma uodega;
- medžioklės sezono metu – randai, žaizdos ar įbrėžimai.

SVARBŪS TRŪKUMAI:

- didelė galva;
- labai plati kaukolė su smailu snukiu;
- labai ryškus perėjimas tarp kaktos ir snukio;
- lygiagrečios viršugalvio ir priekinės galvos dalies viršaus linijos;
- ryškiai išreikštos lūpos ir pagurklis;
- vidutiniškas perkandimas;
- ilčių nebuvimas, išskyrus kai jų netenkama nelaimingo atsitikimo metu;
- šviesios spalvos, apvalios, išverstos ar iškilios akys;
- išverstas į vidų (ektropija) ar išverstas į išorę (entropija) vokas;
- trumpas, smailios ar mažos ausys;
- trumpas ar apvalainas kaklas;
- nugaros ir juosmens linija balno formos;
- aukštis ties juosmeniu mažesnis nei aukštis ties ketera;
- trumpas, apvalainos ir tik nežymiai įžambios strėnos;
- nepakankamas krūtinės ląstos perimetras;
- statinės formos šonkauliai;

- trumpi šonai;
- pernelyg ryškūs, apvalaini ir nepakankamai ištęsti raumenys;
- ne tiesios ir ne vertikalios galūnės, išskėsti pirštai, suartinti kulno sąnariai (karviška stovėseną);
- silpnos pėdos;
- nukirpta uodega ar ausys;
- stambumo, sunkumo ar nelankstumo požymiai;
- neramus būdas (temperamentas).

YDOS, DĖL KURIŲ DISKVALIFIKUOJAMA:

- netipiškumas;
- skelta nosis;
- žymi nesankanda ar perkandimas;
- labai plati, plokščia ir tiesi viršutinė linija;
- krūtinė gerokai žemesnė už alkūnės lygį;
- bet kokia kita tipiška savybė, leidžianti įtarti ar rodanti kryžminimą su kitomis veislėmis;
- albinizmas.

PASTABA: Patinai privalo turėti dvi akivaizdžiai normaliai išsivysčiusias sėklides, visiškai nusileidusias į kapšelį.